

ЗЕМУНСКИ ГЛАСНИК.

Земунски Гласник издава се Недељом у јутру. Цена му је годишња 5 фориенти у банкнотама заједно с поштарином или достављањем у кућу. За предбројнике у Србији стане лист овај дукат цесарски с поштарином. За Босну, Херцеговину и Стару Србију 60 гроша турских, ван турске поштаре, коју предбројници сами имају плаћати.

Број 30.

Предплату на Земунски Гласник прима из Аустрије Сопронова печатња у Земуну, из Београда и унутрашње Србије г. Велимир Валожич у Београду. Предбројници из Босне, Херцеговине и Старе Србије предброје се у плаћеним писмима код управе вилајетске печатње у Сарајеву. Без новаца никакве се не уважавају и аручбине.

Железница кроз Србију.

У Бечу, 22. маја 1869.

Данас држаше угарско државно железничко друштво под председништвом г. Водјанера овде главну своју скупштину. Управа друштва искаше пуномоћје ради грађења нових пруга, међу којима се налази и пруга дужом кроз Србију и спајање са турском линијом. При том већању изриком се наведе, да би управа радо сама и независно концесију од српске владе тражила, или пак да се са трећом којом особом споразуме, која би можда већ од исте концесију имала или лакше добила.

Железничко питање по будућност Србије од такве је важности, да је сваком Србину у дужности не само то питање познавати, но о њему озбиљно и размишљавати. Тим прече спада то у дужност сваком родољубу, кад видимо како српска влада — имајући само маленкости и маловажне предмете у виду — не моћтећи на свој задатак и велику одговорност, испусти прилику из руке, да отачеству свом, позицију свему народу у овом светском послу, свезу између истока и запада, сачува.

Само један поглед на земљопис, увериће нас да природни пут, јер најпречи са запада у Цариград и Солун, средом Србије води; то нам најбоље и прошлост сведочи. Преко Ђуприје (под Римљанима „Хорем марги“) и долином Мораве имађаше Византија пут и свезу са западом. Доцније истим путем иђаху кретоноше, а и турске ордије за Мађарску и Беч пођоше преко Ђуприје и Београда. И тако ће остати, па још у већој мери, кад исток са западом у узајамну трговачку свезу ступи.

Октобра месеца ове године отвара се канал сујецки, и пут из средоземног у црвено море — водом. —

Трговина Европе са Арпском и Хиндостаном тим ће путем од сад ићи. Као што је познато, између Британије и Хиндостана је линија Београд-Солун донде најкраћа, докле не буде железница дужом Еуфрата и преко мале Азије у Цариград готова. Онда узима трговина ову пругу међу западом и истоком, но ипак поред Мораве и преко Београда.

Познато је дакле, да је конзорција једна, кад се је решила источну железницу градити, одмах и на Србију мислила, која се у том подухвату ни под који начин не да мимоићи. Та конзорција прибавила је себи најпре концесију од Турске до српске границе. Код Ниша ће се обе пруге, она од Цариграда и она од Солуна састати.

Какав успех, каква величина предстоји дакле оној железници, која у себи спајава овакове две велеважне пруге, Цариград-Ниш и Солун-Ниш, а то је наша Ниш-Београд?

Линија Ниш-Београд постала би сувим оно, што је сујецки канал водом; свеза целог Хиндостана и Аустралије са Европом овде би се концентровала! —

Она конзорција дакле, имајући већ концесију од турске владе, обрати се и на српску и заште под оним истим условима, као и турским, дозвољење за грађење железнице. Српска влада одбије ту жељу, рекавши да је искана гаранција одвећ велика. Ал ова влада одбије и онда прошљу, кад се је конзорција решила, да ових 28 миља железнице кроз Србију без гаранције, дакле са својом штетом гради, како би се само портином концесијом користити могла. Конзорција видећи, да при стешњеним прсима Срба и ограниченом погледу њиховом нема за њу успеха, почне друге путове тражити, наравно ван Србије. Најпре спадну на долину Дрине, после Босне реке, сад пак на ону линију кроз Босну

од Бишћа на Травник, Сарајево и Нови Пазар. А ова пруга као да ће се скорим да почне градити.

Србија, која је природним положајем својим позвата да буде кључ источне трговине, прети опасношћу, да ће сасвим изкључена бити од светског покрета, ако не буде знала згодну прилику употребити и са турским пругама у свезу да дође.

Ова погрешка не да се више поправити. Дауд-паша, као што видимо, свој је посао израдио, и Француска је већ ову линију кроз Босну усвојила, прогласишви је за задатак народне части и славе да се иста што пре у дело приведе.

Сад се пре свега тиче, да Србија опет не падне у исту погрешку, и да тим не осујети будућност своју. Земља, која данас нема железнице, та је изкључена из општег напретка. Док свуд око њега зује и хукљу парна кола, у такој земљи влада тишина, становници њезини још по лугу на коњу путују, товари на коњу шиљу, и баш ако хоће мало и хуке, они ће гором пропевати и по коју пушку од милине избацити. Мир и тишина ће бити у Србији — ал тишина гробља поред општег обрта и радње других; велико море има буре и утопи по гдекоју лађу, ал многе се и отму и геси лепа прихода довозе; бура и ветар чисте ваздух — абсолютна тишина и мирноћа свакојаку гад и тмину рађа. — „Ко се боји врабаца, нек не сеје проју!“ — Зар Србија да се боји од железнице и да се у коло не вата са другим вредним народима?

Питање је сад, на који начин и под којим условима Србија да се опет подухвати, не би ли железницу што скорије добила?

(Свршиће се.)

ДОМАЋЕ И СТРАНЕ ВЕСТИ.

Земун. У уторак пре подне имало је општинско веће опет састанак свој. Број општинара за решавање био је довољан, као што је било и доста предмета на дневном реду, али је ипак само један предмет коначно решен, остали пак морадоше се одложити. При претресивању предлога, што га је поднео одбор у погледу на раздавање лимито-соли, такво се неспоразумење између општинара изродило, да су општинари већином на врат на нос оставили дворану, те се услед тога прекине седница.

Први предмет већања беше меморандум, што је општинско веће закључило, да га разашиле на знатнија места у Крајини, поверивши то да израде гг. Ивићу и Сопрону. Г. Ивић прочита овај меморандум, који је општинско веће подпуно одобрило и закључило, да се средством штампе преда јавности. Ми тај меморандум прилажемо данашњем листу као прилог.

Мало ниже у овом листу налази се обширно извешће о главној црквено-школској скупштини, која је била у недељу у јутру, и о којој смо у последњем броју само укратко говорили и закључак донели, јер је лист већ био дат у штампу. И на тој скупштини беше све једногласно закључено, и доиста, тој лепој слози и свести наших скупштинара свака се дива и радује.

И данас пре подне беше састанак скупштинара. Скупштина је сазвана с тога, што је изабрани посланик, г. др. Јован Суботић собом дошао у Земун, да се представи својим бирачима и да им разложи програм свој. О том састанку, као и о сјајној баклади и банкету синоћњем приређеном у част г. дра. Суботића, говорићемо у идућем листу опширније. За сад само толико, да је предстаном г. дра. Миланковића, код кога је г. Суботић одсео, можда преко две хиљаде душа сакупљено било, и његов говор са усклицима поздравило.

Синоћ и данас поговара се по вароши, да је избор г. Суботића телеграфичном путем од земаљске власти одобрен. По нашим добивеним информацијама можемо то за неосновано прогласити. Рекли би, да влада још једнако своје пређашње гледиште заузима и да није изглед, као што стоји, да ће варош Земун на идућем црквено-школском сабору заступљена бити. —

(Општинско веће 19. маја. Свршетак.) Петар Љубиша и син му Јован нуде се, да и у Земуну говеђе месо дан у дан преко целе године по двадесет новчића секу, ако им се право искључио сечења меса подели. Овом доиста чудноватом зактевању смешеше се општинари, анајући да садашност није време за монополе; с тога и закључише једногласно, да се га понуда не прима. Општинско веће је то мотивирало тиме, што држи да је конкуренција боља за публику, него искључиво право појединих подузимача. Уз то је приметило, да је у текућу године цена кад и кад испод двадесет новчића. Понудитељ буде на ту конкуренцију упућен и да потражи право месарне радње, ако мисли да ће ту свој рачун налазити.

Приликом ове дебате примечавао је један општинар, да би поступак наших месара подпадао под кривични закон, ако се обистини, што речени тражилац у својој прошњи тврди, т. ј. да овдашњи месари у договору стављају петнајестодневну таксу, по којој они секу месо; јер сваки такав договор строго је забрањен законом. На питање г. председника, да ли општина хоће, да се против овдашњих месара подигне кривична истрага на том основу, рекоше сви, да се то не чини, већ да се изда решење, које је горе изложено.

Сад је био на реду предмет, о коме је варошко заступништво већ више пута већало. Земаљска власт иште на зактевање војеног министарства, односно третанског намесништва, накнаду трошка при порођају Марије Панекове, и да се из општинске касе плати, што се троши на њено ванбрачно дете Алојзију. Општина је решила, да остаје при свом у тој ствари пређашњем закључку, и иште да се речена Марија Панек овамо заједно са дететом пошаље, где ће се она сама моћи и морати хранити. Општина пак не може одобрити никакву накнаду за досадашње издржавање детета.

Покојни грађанин земунски Фелбер оставио је своје имовине 80 додишак, да се овдашњи сиротињски подели, и то без разлике вероисповеди. Местна власт позива општинско веће, да определи, како и којима да се ти новци поделе. Оно повери грађанима г.г. Ђорђу Солару, Ф. Волжу и Бернхарду Херцу, да то по њиховом увиђењу чине.

Комисија, која је имала одредити место за дрварску радњу г. Папамоскићу, подноси протокол и план, по коме предлаже, да се хватови преместе испод Фелберове циглане, а досадашње место заједно с простором шанца, кад се овај буде насуо, или да се прода за кућишта или да се ту направи шеталиште. Комисија је мотивирала тај свој предлог тиме, што су садашњи хватови близу вароши те су, кад је ватра, опасни за сву варош, па нема вели, ту ни довољна места за нове дрваре, што смета конкуренцији.

Овај предлог комисије није ни дошао у претрес с тога, што је г. председник приметио, да ваља најпре о њему већати у мајистратској седници, па тек после може да се стави на дневни ред општинског већа. Том изјавом председниковом прекине се дебата, која пође жестоко.

Јавља се, да је извршитељ суда Кузман Ердешан умро, и мајистрат препоручује на његово место Ђорђа Редера, коме је при избору варошког стражмештера то звање обећано. Уважавајући препоруку мајистратску закључи општинско веће, да се речени Ђорђе Редер у службу извршитеља суда прима.

Опет беше раздавање лимито соли на дневном реду. Мајистрат иште, да општинско веће определи начин, на који ће се та со раздавати људима. Налаже се општинарима г.г. Ђури Штрајхеру, Карлу Хелмлингу и Игњату П. Јовановићу, да се о томе договоре и у првој идућој седници о томе предлог да поднесу.

Варошки званикус г. др. Радојчић из санитарских побуђења обрати пажњу мајистрата на онај сокачић између његове и куће Ђорђевића Умљанског, доказујући крајњу потребу, да се регулише

оправком калдрме. Ту се од кише начини баруштине, и својим смрадом трују ваздух целе околине, те се могу болештине да рађају с тога. Решено је, да се у том сокачићу направи олука за оток воде. Такав исти да се направи и у лађарском сокаку. Но уједно налаже се Јовану Сошењелду, да и он свој олука, који се од пиваре до Дунава протеже а који је покварен, оправати.

(Главна црквено-школска скупштина 25. маја.)

Седница беше закључна у 8, по тек у 9 часова могла се отворити, што се чланови нису пре искупили. Неколико минута пре отварања седнице дошло је изасланици мајистрата, поименце капетан-аудитор г. Роб, комунистички помоћник г. Орељ и полиције комесар г. Блум. Скупштини је председавао председник г. др. Ј. Миланковић а протокол је водио секретар г. капелан Руварац.

Г. председник отвори седницу с кратким речима, јављајући чега ради је скупштина сазвана и позивајући скупштинаре, да зрело и по свести предмет решавају, који је преважан по општини. На то прочита г. председник дописом мајистрата достављени телеграм дивизионе команде у Варадину, да се избор доктора Јована Суботића за земунског посланика на црквено-школском сабору не одобрава и да за саборског посланика у Крајини само официр или званичник, и ако тих не би било, хонораријонари могу изабрани бити.

Кад је г. председник то прочитао, рече укратко, да је скупштина била на законитом путу и да сад до ње стоји, да са тог пута несиђе, а сад опет да донесе у том погледу закључак. На то г. Орељ прочита два рескрипта, један војеног министарства, други дивизионе команде у погледу на избор посланика за сабор. У овим рескриптим ништа не стоји, који може бити изабран, него се само јавља, да се избор има предузети, и да мајистрат доставља земаљској власти изборни акт.

Кад г. Орељ прочита речена писмена рече, да су мајистратски изасланици с тога дошли у скупштину, да ту напуну за се изборни акт, који имају и два скупштинара да потпишу и који треба да је написан на немачком језику, који је званични. Иначе, рече г. Орељ, неће изасланици мајистратска комисија никакав утицај узети на већање.

На то рече г. председник, да се по пословном реду и у смислу самоуправе општине, законом гарантоване, само један записник о деловању општинском води, и то на српском језику, и да се само тај записник сматрати може као законит. Одбор је готов, власти препис скупштинског протокола дати. Тој изјави придружише се сви скупштинари, те и мајистратска комисија пристаде на то, да се само препис протокола узме, који ће служити као изборни акт.

Затим предлаже скупштинар г. Живко Василијевић, да се остане при избору првome, и да се ограда пошаље против те нове наредбе дивизионе команде сабору. Скупштина једногласно усвоји тај предлог.

Председник потом запита, шта да се ради, ако не би могао Суботић доћи, и како да му се пуномоћије пошаље. Скупштина избара г.г. дра Ј. Миланковића, Стевана Марковића и Живка Василијевића, да му пуномоћије однесу.

— Јуче нам дође нови гарнизон, један батаљон регименте Ајролди, које су војници понајвише бачвани из Горње Бачке. Региментски је штаб у Варадину, одкуда је пређашња регимента, Цесаровић, премештена у Пешту, с њоме заједно и батаљон, што је овде гарнизовао.

— Наш дописник из Београда пише нам: Избор посланика за велику скупштину, која ће се држати трећи дан духова ове године јако занима београђане. У недељу 25. ов. м. почео се избор и трајао је пуних три дана. Бирача је било око 800. За време бирања догађале су се неке непријатности. Грдње и псовке место братског договора и слоге, беху начела неких београђана. Шта више, неки су и своја начела столицама доказивали! Врло нам је чудно што полиција београдска те наредне не предупређује, и то тако изгледа као да она за то и не хаје. Кад би неки београђани боље разумевали шта је скупштина и њен задатак а нарочито задатак ове скупштине, бирали би оне људе, који су доказали своју оданост према срећи народа, а не неке од оних који су били посланици на скупштинама пређашње владе. По раду ових се види, колико су народ за ових осам година усрећили, кад не беху кадри ни готове одлуке св. андрејске скупштине да остваре, а камо ли што новије и по народ боље да уведу. Они су просто аминовали, што су тадашњи министри хтели. Нико од њих не изнесе на среду пред скупштину (осим прота Јовановић на михољској скупштини) потребе народне, које или није познавао или ако их је и познавао није их смео да каже, јер су скупштину чували жандари, која по томе није ништа друго већ министарско титрање с народом. А ова скупштина је једна од важнијих, јер јој је задатак да направи земљи устав. На њу треба да дођу људи слободоумни, људи од науке, људи, који нису везани за поједине личности већ за народ и његову срећу. А таки су људи кандидати народне странке београдске: Владимир Јовановић, Милован Јанковић, Љубомир Каљевић и Ђорђе Влајковић; но од ових ни један не мога бити изабран, јер прву двојицу сматрају људи, који батинама доказују своја начела, да су умешани у крвничком убијству пок. кнеза Михаила. — Кнез са намесницима пошао је јутрос на пут унутреност. — У Смедереву изабран је адвокат, Кајковац, који је ономад овамо дошао, те је ноћас у веселом друштву јавно „у Паризу“ напио лепу здравицу — шпиритивима!

— За посланике на скупштину изабрана су ова лица: гг. Јова Кремаковић, Ж. Карабиберовић, Коста Антула, Трзибашић, Радивој Петровић, Игњат Стаменковић абаџија, Ж.

Ђорђевић. Сами трговци осим једнога, који је занатлија. Радикална странка ни једног од својих кандидата није могла протурити.

— У Новом Саду држаше у недељу тамошњи католички становници избор посланика на католички црквени-школски конгрес, који ће се састати скорим из целе мађарске.

— На пештанском сабору примљен је деснички предлог за адресу са 253 гласа противу 144. Непријетна 24; дакле је већина у 109 гласова.

— Познато је да су све четири адресе саборске искале да се Далмација присаједини Угарској. Бечко министарство издало је усљед тога један налог на намесништво у Далмацији и ово је тај налог доставило ереским капетанијама. По том налогу имају власти радити против тога, ако ко узакитује за сједињење Далмације.

— Велику сензацију прави овај факт, што се догоди ово дана у Линцу. Тамошњи бискуп Ридигер позват на суд на одговор због једног посланства, што је штампом издао на свет, за које јавни тужилац држи, да је тиме учињено једно преступљење. Бискуп није хтео да следи судскоме позиву те је пре неки дан силом одведен на суд. Овај поступак јако је узрујао клерикалце.

— Речкој регниколарној депутацији поднели су мађарски чланови трећи елаборат. Речки чланови на овај од Деака сачињени елаборат одма пристану, а хрватски искали су времена да се о тој ствари промисле.

— Принц Леополд Хохонцолернски кренуо се из Букурешта за Немачку 25. ов. м. Кнез Карло испратио га је на румунском војеном пароброду до Турн Северина. — Камера је усвоила предлог, по коме да се офенхајмов гвоздени пут за краће време доврши. — Аустријски конзулат искао је од румунске владе задовољење, што је аустријска застава на пароброду „Радецки“ повређена; кажу да је румунска влада намерна да учини задовољење.

— У Пештанском „Лојду“ читамо, да је руски синод и патријарх цариградски дао одговор о бугарској црквеној ствари. По томе ће за време остати по старом, а сабор који се сазвао буде, решиће коначно ту ствар.

— У Тулузи владала је приликом избора велика узрујаност. Власти морале су чешће позивати народ, да се разиђе. Затворено је неколико стотина особа. И у Лилеју обновиле се нереди. 3000 људи пролазило је кроз варош певајући маршаљу и вичући: „Доле са деспотизмом! Живио република!“ Коњаништво рестера их, но војнике није храбрило оружје, већ су заповедници драгона и више коњаника били камењем рањени. Страже уздржале су пролазак, а коњаништво обесело је нијважније тачке вароши. Затворено је 18 особа.

— Из Берлина брзојављају да је хешки пуномоћник Хофман изјавио да му је немилостиво одобравање левице при његовом говору, и да је неоснована сумња да његова влада смера заједно с опозициом поварити основ северног савеза.

— Из Њујорка телеграфишу, да су се шпански својеволци на острву Куби побунили и нагонили генералног гувернера Дулча да остави команду. Докле Кабалеро Родас пе дође прима се Еспинар врховне команде. Пет стотина американских морских разбојника под бившем генералом конфедератоваца, Јорданом, ударе на шпанску војску и узбију је, на се здруже са устаницима. — Као што „Тајмс“ јавља, генерал Дулче већ се навезао за Шпанију.

— Из Хонконга по телеграму јављају, да се међу владом хинеском и француским послаником доиста распра изгледа. Француски посланик скинуо је заставу; остали страни посланици дали су хинеској влади три дана рока, да се оправда.

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Трст. 28. маја. (Телеграм.) Српском јечму цена је чврета, по 2.50 до 2.55. И кукурузу боља је цена, 3.95 до 4 фор. Зоб не тражи се. Шеница слабо пролази.

Стање воде Саве.

Код Земунa:

У вторник 27. маја: 9 с. 7 п. над нул. Суво.

„ среду 28. маја: 9 с. 2 п. над нул. Суво.

Код Митровице:

У вторник 27. маја: 4 с. 4 п. над нул. Суво.

„ среду 28. маја: 4 с. 0 п. над нул. Суво.

Код Сиска:

У вторник 27. маја: 0 с. 4 п. над нул. Суво.

„ среду 28. маја: 0 с. 2 п. над нул. Суво.

Њ Земун. 28. маја. Морали би се жалити на нашег београдског дописника, што нам неуредно допису-

је, кад не би знали, да је на путу, а мучна је ствар, такав посао коме год поверити. Нека нам опросте поштовани читаоци наши по унутрашности Србије, што од неког времена не доносимо извешћа о стању београдске пијаце. У идућем броју надамо се, да ћемо их моћи наставити.

О местној трговини немамо баш ништа јавити, што би било општега интереса. Из Пеште пак јављају, да је последњи пештански вапшар слабо кога задовољио, и ако је било мало нешто купаца продукта из иностранства.

Дрваре следећа ће вест више интересовати, која је значајна и за остали наш свет. Једна конзорција у Загребу позива окружницом дрваре наших крајева, да учествују у акцијском друштву, што намерава да сече шуме у војеној Крајини. На челу друштва стоји англо-аустријска и пољодељска банка у Бечу. Тај посао изискује главницу од 16 милиона, од којих хоће да уступају

5 милиона у деловима по 50.000 ф. нашим капиталистима, и с тога их позива речена загребачка конзорција на уписивање. У идућем листу јавићемо што опширније о том подухвату.

Земун. Последњих дана ове су теретнице прошле Савоушке: лађа „Иштван“ Борђа Сича са 4000 центи соли за Брку; лађа „Александар“ Котете Барака са 8000 вагана кукуруза за Сисак; лађа „Ференц“ Бора из Сегедина са 5050 центи соли за Брку.

Земун. (Званично.) Карловачки маџистрат даје на знање, да ће се 14. јунија о. г. код тамошњег маџистрата држати дражба ради погодбе грађарских послова.

— У Панчеву сад је фунта говеђег меса 22 новчића.

Београд. У кн.-српској поштанској тарифи ове су промене:

Аманети таксираће се по њиховој тежини, вредности и даљини места, куда се шаљу и то:

а, По тежини наплаћива ће се 10 пара од сваке пол' оке и за сваки 10 сати даљине.

Но ако такса за каквово пошиљање неби по тежини износила најмање 40 пара, то ће се за тежину наплатити 40 пара.

(Свршиће се.)

Сисак. 25. маја. (К. В. С.) Прошле седмице имали смо знатан промет у шеници и поправило се се и цене тој роби с тога, што је и у Трету боље ишло.

Кукуруза држан по доле назначеној цени. Зоб чвршћа је, и влада о истој мало боље мњење.

Време је сада лепо. Ови дана имали смо кише, која је усевима добро дошла. Вода је за мање терете бродива.

Продато је: шенице 35000 вагана 81/85, 83/85-фунт. по 3.70/80/90, 82/85-фунт. по 3.85, 84/85-фунт. по 4 ф. 4.10/15, 85/86-фунт. по 4.25/35.

Кукуруза 30000 вагана 84-фунт. по 2.10/20 до 2.25; 15000 вагана босанског, транзито, 85/86-фунт. по 2.13/15.

$\frac{3}{4}$ жита 2000 вагана банатског 80/82-фунт. по 2.70.

Ражи 1000 вагана босанске, транзито, по 2.35. Зоби 15000 вагана босанске, транзито, цента по до 2.90 3 ф., банатска 46-фунт. 1.60/65.

Седмични преглед курса на бечкој берзи.

	26.	27.	28.	М а ј а.		
Дукат цесарски	5.87 $\frac{1}{2}$	5.87	5.86			
Сребро	121.75	122.—	122.10			
5% металици	61.40	62.55	62.50			
Ови с кам. мај—новем	61.40	62.55	62.50			
5% народни зајам	70.50	70.70	70.70			
Акције народне банке	752.—	752.—	750.—			
„ кред. завода	299.60	301.20	304.20			
Ловови 1860. године	104.60	105.—	104.—			
Лондон	124.40	124.40	124.30			

Пловидба местне лађе до 19. јунија.

Из Земуна у Београд, у 6 и по сахата у јутру.

Из Београда у Земун, у 7 сахата у јутру.

Из Земуна у Београд и Панчево, у 7 и по сахата у јутру и у 2 сахата по подне.

Из Панчева у Београд и Земун, у 10 сахата пре, и у 4 и по сахата после подне.

Из Земуна у Београд, у 7 сахата после подне.

Из Београда у Земун, у 7 и по сахата после подне.

Verkleiß

des echten f. f. ausf. privileg., von der medizinischen Fakultät in Wien geprüft und bewährt befundenen, im Jahre 1868 neu verbesserten und von Sr. Majestät neuerdngs mit allerhöchstem Privilegium ausgezeichneten taufschach erprobten und attestierten

Arcaum

zur schnellen, leichten und gänzlichen Ausrottung der Ratten, Hausmäuse, Feldmäuse, Hamster, Maulwürfe und Schwaben.

Preis einer großen Dose 1 fl. — Preis einer kleinen Dose 80 kr

Mathilde Bartolotti f. f. Priv.-Inhaberin,

Fabrik: Neubau, Neubaugasse Nr. 70, 2. Stock, Thür Nr. 8, in Wien.

Zu haben in Semlin bei D. Joannovics's Sohn.

Bestellungen en gros so wie auch einzelne Dosen werden gegen Postnachnahme schnellstens effectuirt. Wiederverkäufer erhalten anständige Provision.

КУЋА

под бројем 190. названа код „зеленог дрвета“ продаје се. Извешће даје управитељ контумаца

Др. Шпец.

Haus

Nro 190. „zum grünen Baum“ zu verkaufen. Auskunft erteilt Contumaz-Direktor Dr. Spies.

Nro. 93.

Bekanntmachung.

In das Firmen-Register des norddeutschen Bundes-Consulat zu Belgrad, Nro. 5, ist zufolge Verfügung vom 12. Mai 1869 die Firma:

G. Kausch

Handelsagent eingetragen

Belgrad, 12. Mai 1869.

Norddeutsches Bundes-Consulat

G. Rosen.

Br. 93.

Објава.

У записник за трговачке фирме северо-немачког консулата у Београду записан је 30. априла 1869. X. Кауш као трговачки агент.

У Београду, 30. априла 1869.

Консул северо-немачког савеза
Г. Розен.

Nro. 92.

Bekanntmachung.

In dem Profuren-Register des norddeutschen Bundes-Consulat zu Belgrad unter Nro. 1, ist der Profurist der Firma: W. Cramer Nähmaschinen-Fabrik, Eugen V. Popovits gelöscht, und wurde Hermann Kausch als alleiniger Profurist der genannten Firma unter Nro 2 laut Verfügung vom 12 Mai eingetragen.

Belgrad, den 12. Mai 1869

Norddeutsches Bundes-Consulat:

G. Rosen.

Br. 92.

Објава.

Из записника за трговачке фирме за прокуристе северо-немачког консулата у Београду избрисан је прокуриста фирме: В. Крамер фабрика машине за шав, Евгеније Поповић, и само ће Херман Кауш остати од 30. априла 1869. пуномоћни подписивач речене фирме.

У Београду, 30. априла 1869.

Консул северо-немачког савеза
Г. Розен.